

Պարույր Սևակ

Ութնյակներ

Մաս 2

11

Գողի հետ նա գառը աղում,
Տիրոջ հետ՝ իրեն է ճղում,
Գիշերը՝ լրբություն անում,
Ցերեկը՝ սրբություն խաղում:
Թե մեղուն աջ ոտքն է կծել՝
Ձախտվ էլ կաղում է այնպես,
Որ կարծեն՝ կռիվ էր մղում
Եվ հիմա... արյուն է հեղում:

12

Թե տեղը գա՝ այս մարդուկը
Հորն ուրանում՝ «որբանում» է,
Թե տեղը գա՝ լրբանում է,
Թե տեղը գա՝ սրբանում է:
Թե «կոմունիստ» կոչված բանից
Նա որևէ նշույլ ունի,
Այն էլ ոչ թե սրտում, գլխում,

Այլ - շա՛տ ասեսու - գրպանում է:

13

Ի՞նչ ասեմ խելքդ.

Ժամանակից շուտ մի խոսք ասացիր,

Քեզ, դրա համար,

Մեղավորների շարքը դասեցին:

Բա ո՞նց, մոռացա՞ր.

-Աքլորը կանչեց ժամանակից շուտ՝

Մորթեցին, կերան,

Հետն էլ մատները մի լա՛վ լիզեցին:

14

Հիսուն տարի առաջ ծնվեր՝

Նա կդառնար հաջող շարձի,

Բայց դե գիտի՝ շարձու դար չի:

Էհ, ի՞նչ անի, ինչի՞ց կառչի,-

Ու կարծիք է անվերջ ծախում,

Սակայն - ավա՛ղ - գնող չկա.

Դրանք քաղում է թերթերից,

Բաժանորդն էլ հիմար հո չի:

15

Լավից դժգոհ՝

Լավը թողեց, գտավ վատ,

Մետաքս ուզեց՝

Շալը թողեց, գտավ լաթ,

Ուզեց մեկից

Ե՛վ հաց, և՛ յուղ ունենալ,-

Յորենի տեղ

Բռնեց ցանեց կտավհատ...

16

Ի՞նչ ես պահանջում

Այս խեղճ հայելուց,

Հո չես փոխվելու

Երկար նայելուց.

Եթե հազիներդ

Քուրջ է, ցնցոտի,

Քեզ ո՞նց հայելին

Ցույց տա վայելուչ:

17

Ուղտը չի տեսնում

Իր մեջքի կուզը,

Բամբակ է կարծում

Իրեն ընկույզը:

Այս ցավով նաև

Թվերն են հիվանդ.

Ծուռտիկ է հաշվում

«1»-ին «2»-ը:

18

Իմաստուն էր, բայց շատ ձգեց

Ու քաշքշեց այս պարանը,

Մոռանալով, որ պարան է -

Ճիշտ է, հաստ է, բայց գերա՞ն է:

Է՛հ, թող նույնիսկ գերա՞ն լինի,-

Միևնույն է, ո՛վ իմաստուն,
Պիտի հատվեր՝ թե պարան է,
Պիտի ջարդվեր՝ թե գերան է:

19

Ախ, ինչպես է, որ չի հոգնում
Նրա անփակ այս բերանը...
Նա ուրիշի շյուղն է տեսնում՝
Չհիշելով իր գերանը.
Ուրիշներին դեռ մածունից
Ու պանրից է քարոզ կարդում՝
Մոռանալով, որ այլևրս
Չի՛ մակարդում իր մերանը:

20

Դեռ ձմեռ չեկած՝
Նա ձյուն է ուզում,
Մի պուտ կաթ չկա՝
Մածուն է ուզում:
Ախր էլ ի՞նչ անի
Տնաքանդ թուխսը.
Ձվից ճուտ հանեց -
Դեռ ձուն է ուզում: